

[Buchart Petersen.]

siden af dette folketing. Vi kommer med lovene først herhjemme fra, men det var da rart, hvis vi var så dygtige, at vi kunne få dem tilpasset.

Niels Ravn: Jeg vil gerne sige til landbrugsministeren, at jeg har ikke taget afstand fra begrebet mellemteknikere, men vi må nøje overveje, på hvilke områder de kan anvendes. Når landbrugsministeren for lidt siden herfra gav udtryk for, at han bl. a. mente, at man kunne anvende mellemteknikere på slagtegangen i vore slagterier, hvor der i løbet af et meget kort øjeblik, for der er tempo på, skal være fuldt overblik over, hvad det er, man står med, er jeg altså betænkelig på forbrugernes vegne.

Søren Jensen (Hasseris): Jeg føler ikke, at ministeren svarede på det spørgsmål, jeg stillede til ham, i alt fald var det meget kryptisk. Det spørgsmål, jeg rettede til ministeren, lød: vil ministerens forslag gribe ind i eller være nogen hindring for den såkaldte dyrlægeordning, det samarbejde, som herigennem er etableret mellem dyrlæge og praktiske landmænd? Og jeg føjede til, at netop i de sidste dage har det fået endnu større betydning, eftersom det ser ud til, at husdyrbrugets veterinære konsulenttjeneste og de praktiserende dyrlæger har lavet en aftale, der bygger på dyrlægeordningen. Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål: er det, ministeren foreslår, til hinder for den aftale, som de praktiserende dyrlæger og landmændene har indgået?

Erik Hansen: Jeg vil gerne takke landbrugsministeren for tilsagnet om, at vi på et eller andet tidspunkt kan komme til at se på den såkaldte receptpligtige medicin. Jeg tror, der her er nogle ting, som vi skal have moderniseret.

Og så vil jeg i øvrigt også takke hr. Buchart Petersen, fordi han har studeret denne udvalgsbetænkning så grundigt, som han har gjort, for det åbner for så vidt for mulighederne for i fremtiden at undgå nogle misforståelser. Vi har her ingen grund til så lidt som på andre områder at træde forsigtigt, fordi vi er kommet i fællesmarkedet, hvor man har en, siger vi undertiden til os selv, mere restriktiv lovgivning, end vi har.

Hr. Buchart Petersen læste et afsnit i betænkningen op, men man kunne fortsætte på side 71 i betænkningen, hvor der er trykt en skrivelse fra udenrigsministeriet underskrevet af en af vore dygtige folk, hr. Jørn Priomé, i Bruxelles, som redegør for disse ting. Her er altså et område, hvor vi ganske roligt kan gå videre, for fællesmarkedets lovgivning er på dette område mere liberal end den, vi hidtil har haft.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Kun lige en kort bemærkning til hr. Søren Jensen (Hasseris), der mente, at mit svar var noget kryptisk. Jeg kommer til at gentage det, men hvis hr. Søren Jensen (Hasseris) mener, at der er noget i det her, der skulle forhindre et fornuftigt samarbejde imellem landmænd og dyrlæger med passende hensyn til forbrugerne, vil jeg da være villig til at se på det i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg forslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslaget (nr. 146) findes i tillæg A. sp. 3445, fremsættelsen i tidenden sp. 2262).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Worm: Den nugældende lov om landbrugsejendomme er fra 1. juni 1971, og med det her foreliggende lovforslag tages loven op til ændring. Grunden er bl.a. betinget af den stærke udvikling, som samfundet og ikke mindst landbruget befinder sig i.

Vi har tidligere her i folketinget vedtaget jordlove, der tager sigte på at sikre samfundsinteresser og en øget offentlig kontrol med de rekreative områder i landet. Dette lovforslag tager bl.a. sigte på at få gennem-